

Σεικίλου Σκόλιον

Skolion of Seikilos

200 π.Χ. – 100 μ.Χ.
(200 BC – 100 AD)

ΣΕΙΚΙΛΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟ

Η επιτάφια επιγραφή του Σεικίλου ανακαλύφθηκε το 1883 από τον Sir William Mitchell Ramsay κοντά στις αρχαίες Τράλλεις (κοντά στην Έφεσο), στη Μικρά Ασία. Χρονολογείται μεταξύ του 2^{ου} αι. π.Χ. και 1^{ου} αι. μ.Χ. και περιέχει ένα ποίημα με μουσική το οποίο θεωρείται η αρχαιότερη μουσική σύνθεση που έχει βρεθεί ολοκληρώως. Ο Σείκιλος ήταν λυρικός ποιητής και μουσικός κατά την Ελληνιστική εποχή, και το τραγούδι είναι αφιερωμένο στην γυναίκα του, Ευτέρπη. (Μετά το ποίημα υπάρχει το κείμενο “**Σείκιλος-Ευτέρπη**” που σημαίνει “ο Σείκιλος στην Ευτέρπη.”) Η μαρμάρινη στήλη που φέρει την επιτάφια επιγραφή χάθηκε κατά την διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας (1919-1922), αλλά βρέθηκε αργότερα. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο Εθνικό Μουσείο της Δανίας (*Nationalmuseet*), στην Κοπεγχάγη.

Χρησιμοποιεί αρχαιοελληνική σημειογραφία, στην οποία οι νότες γράφονται σαν γράμματα πάνω από τις συλλαβές, ενώ οι χρονικές αξίες συμβολίζονται με γραμμές πάνω από τα μικρά γράμματα (π.χ. καμία γραμμή είναι ένας χρόνος, μία γραμμή είναι δύο χρόνοι κλπ). Το είδος του τραγουδιού λέγεται Σκόλιον (*σκόλιον μέλος*) και είναι ένα τραγούδι με συνοδεία λύρας, το οποίο τραγουδιόταν προς το τέλος ενός συμποσίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

**“Εικών η λίθος ειμί, τίθησί με Σείκιλος
ένθα μνήμης αθανάτου, σήμα πολυχρόνιον”**

(*Εικόνα είμαι, αυτή η πέτρα· ο Σείκιλος με αφιερώνει σε αθάνατη μνήμη, ένα μνημείο για πολλά χρόνια*).

SEIKILOS' EPITAPH

The epitaph of Seikilos was discovered by Sir W.M. Ramsay in 1883, near Aydin in Turkey (close to Ephesus), in Asia Minor. It is dated between 200 BC and 100 AD, and it contains a song which is considered to be the oldest complete musical composition ever found. Seikilos was a lyric poet and musician during the Hellenistic period, and his song is dedicated to his wife, Euterpe. (After the poem the epitaph writes “**Σείκιλος-Ευτέρπη**”, which means “Seikilos to Euterpe.”) The marble stele which bears the text and song was lost during the Greco-Turkish War (1919-1922), but it was found later. At the moment it is located in the National Museum of Denmark (*Nationalmuseet*), in Copenhagen.

The song uses ancient greek notation, in which pitches are written as letters above the syllables, while the durations of the notes are depicted by signs over those letters (e.g. no lines means one duration; one line means double duration, etc). The song is a *skolion* (*σκόλιον μέλος*), and it is a kind of song that would be sung at the end of a symposium, usually accompanied by a lyre.

TEXT OF THE EPITAPH

**“Εικών η λίθος ειμί, τίθησί με Σείκιλος ένθα
μνήμης αθανάτου, σήμα πολυχρόνιον”**

(*I am a tombstone, an icon; Seikilos placed me here as an long-lasting sign of immortal remembrance.*).

